

բիսերը քաշուած և առանձին կեանք
կ'անցընէր՝ ձանձրանալով քաղաքական
խուզութիւններէն . ինչուան որ աս
տարի օգոստոս ամսուն Դին մեռաւ 69
տարուան : Իսլոր Երուակա մեծ էր ա-
նունը իր կենդանութեան ատեն , և ա-
մէնքն ալ իրմէ կը պատկառէին . մեծ
պիտի մնայ նաև մահուրնէն ետքը :
Ալ կարծուի թէ ուրիշ շատ հարկաւոր
գրուածներ ալ թողուցած է անտիպ ,
որոնք ապագայից հարուստ և անգին
ժառանգութիւն պիտի ըլլան :

ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ ԳԻՏՈՒԹԻՒՆ

ՄԻՏՆԻՆ ՏՆՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

Այսուհետ համար հասկիլ ընդուցու ու պա-
հելու վրայ :

ՈՐՈՎՀԵՑԵՒ հաւերը մարտ ամսուն
սկիզբէն ինչուան ապրիլի վերջերը աւե-
լի հաւկիթ կ'ածեն և ամենէն աղէկնե-
րը աս ամիսներուն մէջ ածածները կ'ըլ-
լան , ուստի պէտք է ասոնց մէջէն ըն-
տրել խոշորները , և աւելի անոնք որ
կլորկեկ են՝ քան թէ անոնք որ ծայրեր-
նին բարակ է . և ամէն օրուան ածած
ու ընտրուած հաւկրիթն վրայ պէտք
է թիւ կամնան մը զնել , որով հնու-
թիւնը կ'իմացուի . ան հաւկիթն որ
վրան երեսուն օր անցեր է , թուխսի
չգար :

Իցէկ նայելու է որ հաւկրիթն մէջը
պարապ ըըլլայ . ուստի առնելու քիչ մը
թոթվելու է . երբոր կը տեսնես որ ձայն
հանելով մը մէջը կը շարժի , գիտցիր
որ ան հաւկիթը ոչ պահելու կուգայ և
ոչ թուխսի :

Ոչ որ մէկը ուզէ աւելի պարապ
հանել քան թէ հաւ , կամ անոր ներ-
հակ՝ աւելի հաւ քան թէ պարապ ,
պէտք է հաւկիթը ճրագի լուսին բռնէ .
երբոր մէջը պարապ տեղ կ'երենայ ,
կամ քիթը օդի պղպջակ մը կայ , նշան
է որ անկէ պարապ պիտի ելլէ . իսկ
երբոր ան պղպջակը քովընտի կեցած

է , անկէ հաւ կ'ելլէ : Ի՞ս ալ դիտելու
է որ սուլորաբար սրածայր հաւկիթնե-
րէն պարապ կ'ելլէ , իսկ կլորներէն
հաւ :

Հաւկիթները երկար ատեն պահէ-
լու համար ընտրելու է անոնք որ զով
ատեն ածուած են , այսինքն մարտ ու
սեպտեմբեր ամիսներուն մէջ , մանա-
ւանդ աս վերջի ամսուն մէջ ածուածնե-
րը՝ որոնք բոլոր ձմեռը կրնան դիմնալ :

Պահէլու յարմար հաւկիթները
հանչալուն դիւրին կերպը ասէ : Հաւ-
կրիթի մը երկու ծայրերն ալ լեզուովդ
թրջէ , երբոր տեսնես որ մէկ ծայրը
կամ քիթը պաղի ու մէկալը տաքնայ ,
ըսել է թէ ան հաւկիթը չպահուիր :
Իսկ երբոր երկու ծայրին ալ տաքու-
թիւնը հաւասար է՝ կը պահուի : Հաւ-
կիթները պէտք չէ տակառի կամ որ և
իցէ տախտըկէ ամանի մէջ պահէլ .
չէ նէ կ'աւրուին ու գէշ համ մը կ'առ-
նեն :

Փորձուած է որ երբոր հաւկիթնե-
րը քովկեռով իրենց յատակին վրայ ուղ-
ղահայեաց կեցուցած են՝ աւելի երկայն
ատեն կը դիմնանան , քան թէ անոնք
որ փորերնուն վրայ դրուած ըլլան . ա-
նոր համար ամանի մը կամ կողովի՝ մը
յատակը մէկ բթահափ մոխիր լեցընե-
լէն ետքը , պէտք է մէջը մէկ կարդ
հաւկիթ շարել ուուր ծայրերը կամ
քթերը զէպ ՚ի վեր . ետքը վրան մէկ
կարգ մը մոխիր ալ լեցընելու է , անանկ
որ հաւկրիթին ծայրէն մէկ բթահափ
ալ վեր ըլլայ մոխիրը . և ինչուան որ
կողովը լեցուի՝ աս կարգով պէտք է շա-
րել , ու ետքը ամանը զով ու չոր տեղ
մը զնելու է :

Հաւկիթները աս կերպով ալ կը
պահէն .

Ի՞ս հարիւր լիպրէ ջուր ,

Ա եց ունկի կիր .

Լորկու լիպրէ ջրի մէջ կիրը մարէ ,
ու բոլորն ալ ան հարիւր լիպրէ ջրին
մէջ լեցուր ու խառնէ . ետքը թող որ
դիրտը տակը իջնայ . երբոր ջուրը բո-

լորովին կը պայծառանայ , պարպէտ անիկայ , ու կիրք հողէ ամանի մը մէջ զետեղած հաւկիթներուն վրայ լեցուր , և այսպէս բոլոր հաւկիթները ծածկէ :

ԲՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ

Վայելայլ պատճառով ջրին բարեխառնուն նէան աստիճանը դոխուելուն վրայ :

Իւշէն է որ մարդս գետի մը եղերքը շուքի մէջ մերկ որ կենայ ամսառ ատեն՝ ամենալին նեղութիւն ցիմանար ոչ պաղէն և ոչ տաքէն , ու երբոր ինք զինքը ջուրը նետէ՝ ցուրտ կը զգայ , ինչուան որ քիչ մը ատեն կենալով ջրին մէջ վարժի անոր բարեխառնութեանը ու ալ ցրտութիւն ըզգայ ու նեղութիւն չքաշէ : Երբոր ջուրէն ելլէ ու զայ առջին շուք տեղը , սաստիկ ցրտութիւն կը զգայ ու կը դողայ , ուր առաջուց կենալով՝ ոչ ցուրտ և ոչ տաք կը զգար , և սակայն անկէց դառնայ ու նորէն ինքզինքը ջրի մէջ նետէնէ , բազնիքի ջուրին պէս տաք կուգայ իրեն գետին ջուրը . ուրեմն ինչէն է որ նոյն ջուրքիչ ատենուան մէջ երբեմն ցուրտ ու երբեմն տաք կուգայ , ու անկէ դուրս որ ելլէ մէկը՝ կը սկսի ցրտէն դողալ :

Վս խնդիրը որ ատենով Վայլիկոսին ըրած են ու մեկնութիւնն ալ տուածէ , շատ գեղեցիկ ու հետաքրքրական խնդիր մըն է : Վայց մենք մեկնութիւնը տալէն առաջ զուրցենք մէկ երկու պարզ առաջարկութիւններ : Ունէ որ մէկը սենեկին մէջ շուք տեղ ամանով ջուր զրած ըլլայ երկայն ատեն , ու ձեռքը ան ջրին մէջ խորթէ , միշտ ջուրը նոյն սենեկին օդէն աւելի պաղ կը գտնէ . և դարձեալ , ամանով ջուր մը որ շուքի մէջ զրած է՝ միշտ պաղ կ'ըլլայ ան ջրէն որ տաք արևուն մէջ զրուած է , մանաւանդ երբոր ջրին խորութիւնն ալ քիչ ըլլայ . և թէ որ աս տաք ջուրը շուք սենեկին մէջ տանինք դնենք , կամաց կամաց կը սկսի պաղիլ :

Դրենք թէ ջուրը շուք տեղ կ'ոմիւրի ջերմաչափովը ն աստիճան տաքութիւն ունենայ ու օդը 15 աստիճան , կը տեսնենք որ 10 աստիճան մէկմէկէ տաքքերութիւն ունին : Վարդ աս ջրին մէկ մասը՝ որ շատ խորութիւն չունենայ ու արեւուն մէջ զրած ըլլայ , յայսնի է որ ն աստիճանէն աւելի տաքութիւն կ'ունենայ , զնենք թէ ըլլայ 10 աստիճան , և սակայն թէպէտ և շուքի մէջ եղած ջրէն քիչ է պաղութիւնը , բայց օդէն ն աստիճան աւելի պաղ է : Վւրեմն մարդ թէ որ 15 աստիճանի տաք օդի մէջ կենալով ամենալին նեղութիւն մը ըզգար , բնական է որ միայն 10 աստիճան տաքութիւն ունեցող ջրի մէջ մանելով կը սկսի մնիլ , ինչուան որ վարժի անոր պաղութեանը , ու անկէ երբոր դուրս ելլէ ու մէկէն մննէ թաց թաց շուք տեղը , մէկէն կը սկսի մնիլ , ու չէ թէ 10 աստիճան տաքութիւն կը զգայ , հապա շուքի մէջ կեցած ջրին աստիճանովը ն աստիճան , վասն զի մարմնոյն վրայ պատած բարակ ջուրը՝ մէկէն կը սկսի պաղիլ , ու զինքը չարաշար կը մնեցնէ . և թէ որ աս վիճակին մէջ ինքզինքը 10 աստիճան տաք ջրի մէջ նետէ , բարեխառն կուգայ անիկայ իրեն , ուր առաջուց կը մնէր :

Վարդ ըսածներնուս համառօտը ըսելով , բոլոր աս տարբերութիւնները առաջ կուգան երկու փոփոխ յատկութիւններէն . այսինքն թէ առջի անգամ ջուրի մէջ մանելու ատեն ինքը օդին մէջէն կը հեռանայ , որ 15 աստիճան տաքութիւն ունի , և կը մննէ ջրի մէջ որ օդէն քիչ տաքութիւն ունի , այսինքն 10 աստիճան . բայց երբոր ինքը ան ջուրէն դուրս ելլէ ու շուք տեղ երթայ , ինքը շուքի մէջ կեցած ջրին տաքքութեան աստիճանովը ն աստիճան տաքութիւն կը զգայ , վասն զի վրան պատած ջրէ մաշկը շուքի մէջ մանելով մէկէն կը սառի :